

som jeg troer, eneste rigtige Grundsætning — Sagen seet til begge Sider — at man i det foreliggende Tilfælde maa spørge: hvormeget behøver man til den givne Tid at afgive for at faae dygtige Officerer, saa troer jeg, at man tager feil. Naar man endvidere seer hen til, at den Forfremmelse, som her foreligger, og som ikke er ubetydelig, vil forbolde Statskassen ikke ubetydelige Udgifter, og tillige seer hen til, at al den høiøstede Tale fra Valgtribunerne om Nedsættelse i Pensionerne aldeles er forsvunden under denne Behandling, saa troer jeg, at man uden Betænkelighed kan følge den ærede Ordfører og Udvalgets Fleertal i det her foreliggende Punkt. — Jeg skal blot med et Par Ord omtale, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem, som for nylig havde Ordet (Hofstein). Han sagde, at det: at lønne saa lavt, som her er foreslaaet, var at ødelægge Armeen, og at vi skulle tage Hensyn til Forholdenes Forbring. Det var den samme Tanke, som gik igjennem hans Foredrag igaar; men hvad der ikke med et eneste Ord endnu er oplyst, er, hvorfor netop det, at de Samfundsklasser, der ikke tidligere have været med i Armeen, uden forsaavidt de sølte Lyft dertil, nu maae tages med, absolut skal gjøre høiere Lønninger nødvendige, hvorfor det absolut skalde foraarstige, at de Menige nu skalde lønnes høiere, og hvorfor det absolut skalde foraarstige, at Befalingsmændene skalde lønnes høiere, jeg tilstaaer, at det er mig noget ubegribeligt. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at man skalde passe paa nu at faae Lønningerne satte anstændigt, forbi man senere lettere kunde komme til at nedsætte dem end til at forhøje dem, men det er i alt Fald en Udtalelse, som er aldeles i Modstrid med, hvad der foreligger fra Fortiden; thi Alt, hvad der foreligger fra Fortiden, gaar i den Retning, at det er lettere at faae Lønningerne forhøiede end nedsatte, ja endogsaa, at det er aldeles umuligt at faae dem nedsatte. Naar der ligeledes blev udtalt, at det var uheldigt, at f. Ex. en Lieutenant skalde stifte en stor Gjælb, som siden vilde trykke paa ham, saa kunde der maaskee tages i Betragtning, at efter den nye Hærorrdning ville Lieutenanternes Opholdssteder blive noget forskellige fra, hvad de nu ere, og Livsopholdet

maaskee blive noget billigere for dem. Der kunde maaskee tillige tages Hensyn til, at Lieutenanterne for Fremtiden ville fremgaae af alle Samfundsklasser, og at det maaskee da kunde være de bedste Lieutenanter i Felten, der i Fredstid havde godtgjort, at de kunne leve af den Lønning, der her foreslaaes givet dem, uden at gjøre Gjælb.

Da Ingen hyerligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag af Clausager, Eriksen, Ernst, Fenger, Hall, Hansen, Krabbe, Nyholm, Petersen, Schönheyder og Tuxen til § 14:

Linie 3—18. For „Premierlieutenanter . . . 500“ sættes:

Den ældste Trediedeel af Premierlieutenanterne i Hæren med 750 Rd.

Den næstældste 600 —

Den yngste 450 —

ved et af B. Christensen, Müllen, Zahle, S. Rasmussen, Thurah, N. Hansen, Albertsen, H. Hansen, L. Olsen, Termanen, Bærtelsen og Jens Sjørgensen forlangt Navneopraab

vedt oges, som det af nedenstaaende Riste vil sees, med 49 Stemmer mod 42.

Sa:

Casse; Christensen, C.; Clausager; Eriksen; Ernst; Faaborg; Fenger; Fønnesbæch; Gad; Hall; Hansen, N. C.; Hansen, S. N.; Hansen, N.; Hansen, P.; Jensen, Jens; Sjørgensen, S.; Sjørgensen, S. H.; Sjørgensen, Søren; Klein; Krabbe; Larsen, L. C.; Larsen, N.; Madsen; Nielsen, A.; Nielsen, N.; Nyholm, C. B.; Olsen, L.; Olsen, P. C.; Olsen, N.; Pedersen, P.; Pedersen, S.; Petersen, C.; Petersen, H. M.; Povlsen; Ree; Rotwitt; Schönheyder; Spønne; Steen; Tuxen; Aaberg; Adler; Andersen, S.; Andersen, N. (Odense Amts 3die B.); Andersen, N. (Kjøbenhavns Amts 3die B.); Berg; Bille; Brix; Bynløkke.

Nei:

Christensen, B.; Dam; Dinesen; Frederiksen; Hansen, H.; Holm; Hofstein-Hofsteinborg;